

На изтокъ небето побѣлѣ, далече
лежеше бѣла мъгла, а по пжтищата
заскърцахъ коли и загълчаха хора.
Звездитѣ оставахъ все по-високо,
нѣкои се губѣха, топѣха се.

Чучулигата вече слизаше. Тя се
спускаше все по-низко надъ земята,
трепкаше съ крилца и пѣеше. Хора-

та, които отиваха на работа изъ по-
лята, забавяха стѣпкитѣ си, дигаха
очи къмъ порозовѣлото небе, слуша-
ха най-хубавата пѣсенъ, потриваха отъ
радостъ ржце и се прѣскаха весели
по нивята.

Спасъ Кралевски

ИЗВОРЪТЪ

Народна приказка

Въ горещъ лѣтенъ день трима пжт-
ници се срещнали при единъ бистъръ
студенъ изворъ. Изворътъ извираше
изъ подъ якитѣ корени на единъ го-
лѣмъ старъ джбъ. Бистрата му като
сълза вода се събирала въ бѣло ка-
мено корито, а после изтичала изъ
улея и ставала на ручей, който се
спускаше надолу по зеленитѣ лива-
ди. Пжтницитѣ си отдѣхнали подъ
дебелата хладна сѣнка на стария
джбъ и станали да пиятъ вода отъ
извора. Надъ самия изворъ стърчалъ
камъкъ, а на камъка билъ издъл-
банъ следния надписъ: „Стреми се
да бждешъ като тоя изворъ!“ Пжт-
ницитѣ прочели тѣзи думи и започ-
нали да се питатъ какво означа-
ватъ тѣ.

— Това е хубавъ съветъ — казалъ
единъ отъ пжтницитѣ, който, както
изглежда, билъ търговецъ. — Изво-
рътъ тече безъ умора, — говорелъ
той, — тече на далече, приема въ се-
бе си водитѣ и на други извори и

става голѣма рѣка; така и човѣкъ
трѣбва безъ умора да тича по свои-
тѣ работи и тогава ще има успѣхъ
въ всичко и ще живѣе щастливо.

Вториятъ пжтникъ билъ младъ
човѣкъ.

— Не, — казалъ той. — Споредъ
мене надписа на камъка означава то-
ва, че човѣкъ трѣбва да пази ду-
шата си отъ лоши мисли и желания,
за да бжде и тя сжщо така чиста,
както водата на този изворъ. Сега
тая вода дава радостъ и сила на всич-
ки тия, които, като насъ, си отдѣх-
ватъ край него, а ако този ручей би
изминалъ цѣлата земя и водата му
би станала мжтна и кална, каква
полза би имало отъ това? Кой би
пилъ тогава отъ него вода?

Третиятъ пжтникъ билъ старецъ.
Той се усмихналъ и казалъ:

— Право каза юношата! Поуката
на тоя надписъ е, че този изворъ въ
всѣко време пои даромъ всѣки, кой-
то е жаденъ, и учи човѣка да
прави добро всѣкога и да прави
това добро даромъ, а не заради на-
гради и благодарности.

Превелъ отъ руски: Г. Пановски